

وزارت امور اقتصادی و دارایی

شماره بخشنامه : 7829-201

تاریخ : ۱۳۸۲/۱۰/۲۹

موضوع | برگشت از فروش وعدم پذیرش آن توسط حوزه مالیاتی- منبع مالیاتی: اشخاص حقوقی- اداره کل مربوط: مالیات بر شرکتها

شماره: 7829/201

تاریخ: 1382/10/29

شماره وتاریخ رأی مورد واخواهی: 98 مورخ 10/3/82

مربوط به مالیات: بر درآمد اشخاص حقوقی

سال عملکرد: 1378

شماره حوزه مالیاتی: 0213

شماره سر ممیزی مالیاتی:

سازمان امور اقتصادی و دارایی استان

اداره امور مالیاتی شهرستان:

اداره کل: مالیات بر شرکتها

تاریخ ابلاغ رأی: 1382/04/24

شماره و تاریخ ثبت شکایت: 12/5/82-201-3904

خلاصه واخواهی:

دفاتر و اسناد و مدارک شرکت پیوسته مورد قبول واقع گردیده و بر اساس رسیدگی به ارقام و مدارک تعیین مالیات گردیده است. در سال مورد رسیدگی ممیز حوزه بدون توجه به ارقام هزینه های استهلاک، برگشت از فروش و هزینه پرداختی بابت تولید صندلی که قرارداد آن نیز ارائه شده است را بدون توجه به ارقام و مدارک سر جمع دفتر را برگشت داده و ارقام غیر قابل قبول را در محاسبه منظور و برگ تشخیص صادر نموده که متأسفانه هیأت حل اختلاف بدوی مبلغ جزئی از آن را برگشت داده ولی هیأت تجدید نظر هیچگونه توجهی به لایحه و مدارک شرکت ننموده واستهلاک کارخانه را طی سالهای منتهی به همین منوال محاسبه و کسر می شده را سرجمع برگردانده و برگشت از فروش که مدارک آن نیز ارائه شده است مربوطه به اجناسی است که به دلیل مختصر اشکالی یا وقتی امکان فروش ندارند آن را مرجوع می نمایند و همچنین مبلغ کارمزدی که برای تولید صندلیهای این شرکت پرداخت شده و متکی به مدارک است مورد قبول واقع نشده است در حالیکه مورد قابل سوال از حوزه مالیاتی اصفهان بوده است.

بنا به مراتب تقاضای رسیدگی به موارد اعتراض شرکت را دارد.

رأی:

شعبه اول شورای عالی مالیاتی با ملاحظه و بررسی شکوائیه واصله و محتویات پرونده مربوط به شرح آتی انشاء رأی می نماید:

پرونده مالیاتی مشعر بر آن است که هیأت حل اختلاف مالیاتی بدوی در خصوص صحت و سقم اعتراضات مودی قرار رسیدگی صادر و در نهایت با عنایت به گزارش اجرای قرار مبنی بر پذیرفتن پاره ای از هزینه های مودی که منطبق با موازین قانونی بوده، مبادرت به کاهش درآمد مشمول مالیات نموده، همچنین هیأت حل اختلاف مالیاتی تجدید نظر در خصوص آن قسمت از هزینه های انجام شده توسط شرکت که مورد پذیرش هیأت بدوی قرار نگرفته، قرار رسیدگی مجدد صادر کرده و با توجه به مستندات ارائه شده از سوی مودی که موثر در مقام بوده مبادرت به قبول آنها نموده،

و نیز با عنایت به محتویات پرونده مالیاتی در خصوص عدم قبولی هزینه استهلاک و کارمزد پرداختی بابت ساخت صندلیها اظهارنظر موجه به عمل آورده که از حیث شکوائیه واصله نسبت به این موارد ایرادی به رأی مورد واخواهی مترتب نمی باشد، اما اظهارنظر راجع به موضوع برگشت از فروش از کفایت رسیدگی برخوردار نبوده زیرا هیأت تجدید نظر برگشت از فروش مودی را به استناد عدم قید آنها در فاکتورهای فروش پذیرفته، حال آنکه برگشت از فروش و کالای مرجوعی الزاماً در فاکتور فروش اولیه نوشته نمی شود و در نتیجه موضوع قابل تأمل بوده و ضرورت نیل به واقیعت ایجاب می نمود که هیأت مذکور رأساً و یا با صدور قرار اسناد مرتبط به ارقام مرجوعی ارائه شده از سوی مودی را بررسی کرده تا اگر تمام یا قسمتی از کالاهای مورد بحث به لحاظ انطباق با فاکتورهای فروش از حیث نوع و تعداد و ارزش و سایر فرایندها مربوط، به طور قطع و یقین مرجوع شده و بر آن مبنا ثبت دفاتر قانونی گردیده باشد، آن را مورد پذیرش قرار می داد در حالی که رسیدگی بر این منوال نبوده است، لذا به دلیل یاد شده رأی مورد واخواهی نقض و پرونده جهت رسیدگی به هیأت حل اختلاف مالیاتی موضوع ماده 257 قانون مالیاتهای مستقیم احاله می گردد.

اسماعیل ملکان

محمد رزاقی

<https://ravihesab.com>

موسسه آموزشی راوی حساب